

Protocollen in de **kerk** niet zaligmakend

Riek van Haeringen

theoloog en pastor

Bas van der Graaf van het Theologisch Elftal ontkent dat de kerk meer bezig is met de vergeving van daders dan met de opvang van slachtoffers van seksueel misbruik (Religie&Filosofie, 30 augustus). Hij vraagt zich juist af of de mogelijkheid van verzoening en terugkeer wel serieus genomen wordt, omdat seksuele grensoverschrijding in een pastorale relatie tussen volwassenen vaak schorsing en ontheffing uit het ambt betekent. Ook is hij van mening dat de kerkelijke protocollen bij misbruik heel zorgvuldig zijn in het recht doen aan allerlei slachtoffers van machtsmisbruik.

Kennelijk is Bas van der Graaf niet bekend met het onderzoek van Christiane van den Berg-Seiffert (2015). Alle vrouwen die zij bevraagd heeft op hun ervaringen nadat zij te doen hadden gehad met seksuele grensoverschrijding in

een pastorale relatie bleken de geloofsgemeenschap waar dat gebeurde was te hebben verlaten.

Weerbarstige praktijk

Als gemeentebegeleider bij de SMPR, meldpunt voor seksueel misbruik in de kerk, weet ik dat de protocollen wel zorgvuldigheid voor alle partijen beogen, maar dat de praktijk weerbarstig is.

Een kerkeraad legt het protocol soms gewoon naast zich neer of acht het niet van toepassing. En het meeleven van de 'goegemeente' richt zich vaak tot de aangeklaagde predikant voor wie het zo

---

In de kerkelijke praktijk valt heel wat te verbeteren wat betreft de nazorg na seksueel misbruik

erg is, terwijl het slachtoffer buiten beeld raakt.

Bovendien werkt het 'daderprotocol' van de Protestantse Kerk niet. Dat treedt in werking als de predikant schuldig bevonden is en geschorst of uit het ambt gezet wordt. Het is bedoeld om een goede en voor alle partijen rechtvaardige en zorgvuldige terugkeer van de predikant-dader te bewerkstelligen en hem te helpen tot inzicht en verandering te komen.

Maar het komt voor dat de betreffende predikant simpelweg solliciteert naar een positie als geestelijk verzorger buiten de kerk. Of dat hij maar snel toegeweft verkeerd te hebben gehandeld, zonder dat er sprake is van een serieus doorleefde erkenning van wat hij gedaan heeft. Laat staan dat hij zich ootmoedig tot het slachtoffer wendt in het besef dat hij die ander én de geloofsgemeenschap kwaad heeft gedaan. Het mag duidelijk zijn dat er in de kerkelijke praktijk nog heel wat te verbeteren valt wat betreft de nazorg na seksueel misbruik.